

Bir fotoğraf aşığı

DR. Gültekin Ozan KÜÇÜK

Samsun Vezirköprü Devlet Hastanesi Genel Cerrahisi olan Op. Dr. Gültekin Ozan Küçük 1977 Giresun doğumlu. Tıp eğitimini İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesinde, uzmanlık eğitimini ise Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim dalında tamamlamış. Kendisiyle fotoğraf üzerine kısa bir söyleşi yaptık.

“Fotoğraf çekmek hayatınıza bir renk katacak, çektiğiniz her fotoğraf sizi geçmişe götürerek o anları size tekrar yaşatacaktır.”

**- Neden fotoğraf çekiyorsunuz, fotoğraf de-
ninceden ne hissediyorsunuz?**

- Fotoğraf deyince bence o anı ölümsüzleştir-
mek ve farklı bir duygu tatma isteği ön planda-
dır. Sonuçta bu fotoğraf sizin eseriniz ve sizinle
anılabılır. Önemli olan ne çektiğiniz, nasıl çek-
tiğiniz değildir. O anı nasıl yaşadığınız, size hangi
duyguları yaşattığı ve sizden sonra bu fotoğrafı
gören insanlara neler yaşatacağıdır. İstanbul'a ilk
geldiğim zamanı hatırlıyorum. Beylerbeyinde bir
yakınıma ait bir evde kalacaktım. “Beylerbeyin-
den Çapa'ya gidip gelirken üç taşıt değiştirecek
olmam beni yorar mı?” diye düşünmüştüm.
Ama zaman geçince anladım ki o zor gözükün

Üsküdar- Eminönü hattı size unutamayacağınız
bir görsel zıyafetin başlangıcına zemin hazırlıyor.
İstanbul gibi bir dünyada eş benzeri olmayan
bir şehrin büyüme kapılmaya başlıyorsunuz.
Karşıya her geçinizde Topkapı Sarayı'nı uzak-
tan her görüşünüz, martıların vapura eşlik edişi,
Üsküdar'a her adım atışınızda havanın değiştiği-
ni hissetmeniz sizi bu şehre daha fazla bağlıyor.
Belki de bu şehre olan bağlılığın en büyük nede-
ni, özümseterek ve kendine her gün biraz daha
hayran ederek kendini size sevdirmesiydi. O
anı ölümsüzleştirme isteği belki de fotoğrafçılığa
başlamanın temellerini oluşturuyor. İstanbul'u
fotoğraf karelerine dökmeye başlıyorsunuz.

Bazen karşılaştığınız bir manzara, uçan bir kuş veya güzel bir tarla için iç çatışmalar
yaşayıp yolunuzu değiştirip o anı fotoğraf karesine yansıtıyorsunuz. Bazen traktör
römorkunda giderken sizi görüp el sallayan çocukları, bazen polikliniğe gelip bakışlarıyla
sizden hastalığına çare arayan yaşlı bir hastayı fotoğraflamak istiyorsunuz.

- Anı yakalama ve fotoğraflama isteğinin İstanbul'da İstanbul ile başlamış, peki sonra fotoğraf serüveniniz nasıl devam etti?

- Zaman geçiyor, tıp öğrenciliği, asistanlık derken uzman oluyorsunuz ve mecburi hizmet görevinizi yapmak üzere 12 yılınızı geçirdiğiniz şehirden, büyüleyici güzelliği olan İstanbul'dan ayrılarak hiç tanımadığınız bir bölgeye yola çıkıyorsunuz. Yola çıktığınızda eşyalarınız, kitaplarınız derken fotoğraf makinenizin ayrılmaz bir parçanız haline gelmiş olduğunu fark ediyorsunuz. İstanbul sevgisi, bu şehrin yokluğunda doğa sevgisi adı altında yeni bir kavrama dönüşüyor. Artık her yeni gördüğünüz, sizde hayranlık uyandıran manzaraları çekmeye başlıyorsunuz. Tabiatın her anını gözlemleyip kendinizi ona göre ayarlıyorsunuz. Bazen karşılaştığınız bir manzara, uçan kuş veya güzel bir tarla için iç çatışmalar yaşayıp yolunuzu değiştirip o anı fotoğraf karesine yansıtıyorsunuz. Mutlu oluyorsunuz. Ama çok basit bir yoldan mutlu oluyorsunuz. Bir bakıyorsunuz İstanbul'da çektiğiniz fotoğraflardan daha güzel kareler çekmeye başlıyorsunuz. En çok beğenilen fotoğrafınızın mecburi hizmet bölgenizde çektiğiniz fotoğraflar olduğunu görüyorsunuz. Beğenme ve eleştiri duygunuzu geliştiriyorsunuz. Aslında basit görülen bir hayatın içinde mutlu anların ve görsel olayların ne

kadar az olmadığını fark ediyorsunuz. Bu sizin için bazen traktör römorkunda giderken sizi gö-rüp el sallayan çocuklar, bazen polikliniğe gelip bakışlarıyla sizden hastalığına çare arayan yaşlı bir hasta oluyor.

- Hekimlik ve fotoğrafçılığı bir arada yürütmek birbirini olumlu mu yoksa olumsuz mu etkiliyor?

- Fotoğrafçılık aslında mesleki anlamda da bana çok faydalı bir uğraş. Özellikle cerrahların fotoğrafçılık konusunda bilgili olması gerektiği görüşündeyim. Bazen yeni karşılaştığınız bir lezyonu veya bir ameliyat bulgunuzu fotoğraflamanız gerekiyor. Siz o lezyonu veya bulguyu ne kadar kaliteli bir şekilde ifade ederseniz o konuyla ilgili yazdığınız bir yazının değeri daha fazla oluyor. Tez çalışmanızda sunulmuş kaliteli görsel sonuçlar sizi daha fazla mutlu ediyor. Bazen bir toplantıda sunmuş olduğunuz bir sunumun sonuna koymuş olduğunuz fotoğrafın etkisiyle, ülkemizi merak eden bir yabancıнын Türkiye hakkındaki sorularıyla karşılaşıyorsunuz. Böylece yaşadığınız bölgenin veya ülkenin tanıtımına katkıda bulunuyorsunuz. Akademik açıdan daha kaliteli bir sunum hedefleyen bir doktorun, iyi bir fotoğrafçı olması ona kariyeri açısından her zaman avantaj sağlayacaktır.

- Son söz olarak bizlerle ne paylaşmak istersiniz?

- Daha önce fotoğrafçılık profilime koymuş olduğum cümlelerle bitirmek çok uygun olur diye düşünüyorum. "Çok yoğun bir hayatınız var ve hiç birşeye vakit bulamıyorum diyorsanız, bir fotoğraf makinesi alın ve fotoğraf çekin. O günü kurtarmış olursunuz. Önemli olan yaşadığınız yıl süresi değil, o yılların kalitesidir. O zaman her gün güzel bir şey yaşamaya çalışın ve günü kurtarın. Herkese selamlar."

